

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/168/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615207750
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615207750.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti odporkyni: E. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. H. XXX, v konaní o zaplatenie 4 634,97 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 6C/276/2015-32 zo dňa 5. januára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti úrokov z omeškania ako i v nadväzujúcom výroku o trovách konania zrušuje a vec v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej ponecháva rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4 215,75 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 19. 08. 2015 do zaplatenia a trovy konania 250,20 eur, všetko v mesačných splátkach po 70,-eur a vo zvyšku sa návrh zamietol.

Na základe vykonaného dokazovania zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu 4215,75 Eur, keď odpočítal všetky platby, ktoré odporkyňa uhradila a aj poplatky, ktoré neboli individuálne dojednané. V zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ ustálil deň, od ktorého sa odporkyňa dostala do omeškania. Uviedol, že úroky z úveru patria veriteľovi len do zosplatnenia úveru s tým, že tieto úroky navrhovateľ zahrnul do uplatnenej istiny. Do doby splatnosti úveru bola odporkyňa preto povinná platiť zmluvné úroky z omeškania a po splatnosti úveru len úroky z omeškania. Akceptoval návrh odporkyne, aby mohla dlžnú sumu navrhovateľovi splácať mesačne po 70,-eur (§ 160 ods. 1 O. s. p.). O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že túto rozdelil podľa pomeru úspechu.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s nepriznaním nároku na účtované poplatky, nakoľko tieto boli uvedené v sadzobníky, ktorý bol súčasťou úverovej zmluvy. Súd sa nevyposriadal s otázkou začatia omeškania odporkyne s plnením svojho dlhu, nakoľko nesprávne zistil, ku ktorému dňu bola vyhlásená predčasná splatnosť zostatku úveru. Takisto nezohľadnil, že mal navrhovateľovi priznať úroky z omeškania z plnej zistenej sumy od počiatku omeškania do prvej čiastočnej úhrady, odo dňa nasledujúceho po čiastočnej úhrady zo sumy zníženej o túto náhradu atď.. prvostupňový súd nezohľadnil tieto skutočnosti. Nesprávne zamietol nárok navrhovateľa na úroky za úver po splatnosti dlhu. V zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ vyplýva, že okrem toho, čo sa dlžník zaviazal splniť, má plniť ešte aj úroky z omeškania. Teda navyše oproti svojej pôvodnej povinnosti. V tomto smere je rozhodnutie nedostatočne odôvodnené. Konanie, ktoré spôsobuje, že porušením povinnosti je získaná výhoda je podľa názoru navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi.

Napadnutý rozsudok je výsledkom nesprávne aplikácie právnych prepisov, nedostatočne vykonaným dokazovaním, pričom odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá kvalitám odôvodnenia v zmysle ústavného práva na spravodlivý súdny proces. Navrhol rozsudok v časti, ktorou bol návrh navrhovateľa zamietnutý zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, uplatnil si trovy konania.

K podanému odvolaniu sa odporkyňa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal vec okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok v časti úrokov z omeškania ako i v nadväzujúcom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej (v časti výroku, v ktorej uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4 215,75 eur v mesačných splátkach po 70,-eur) ponechal rozsudok nedotknutý.

Odvolací súd dospel k záveru, že v časti úrokov z omeškania je potrebné toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by sa prvostupňový súd zaoberal „upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti,“ ktoré priložil navrhovateľ k žalobe a mohlo by spĺňať upozornenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. S touto listinou sa nijakým spôsobom nevysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Takisto sa nevysporiadal ani so zaplatenými splátkami po čase zosplatenia úveru vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania, ich výške a sume, z ktorej by sa mali vypočítať, ako to uviedol odvolateľ. V danom prípade súd tieto skutočnosti nijakým spôsobom nezdôvodnil. Korektným a i ústavne konformným výkladom ustanovení O. s. p. (najmä však § 157 ods. 2 O. s. p.) treba dospieť k záveru, že v nich uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia v napadnutom výroku, ale napr. aj existencia nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. i prípad, keď právne závery zo skutkových zistení nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôvodov, z ktorých mali byť príslušné zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je aj odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia (ktoré sa tak vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma i možnosť náležite skutkovo i právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo dokonca aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého uznesenia neriadil dôsledne s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, čo činí jeho rozhodnutie nepreskúmateľným.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne rozhodnúť o úroku z omeškania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu. Zobrať do úvahy dôkazy predložené navrhovateľom a vysporiadať sa s nimi, a to pokiaľ ide o moment priznania úrokov z omeškania, ako i z akej sumy navrhovateľovi patria. Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Pokiaľ išlo o výrok, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol a jednotlivé skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu so záverom súdu prvého stupňa v časti posúdenia dojednaných poplatkov ako individuálne nedojednaných, ktoré sú upravené len v Sadzobníku poplatkov, ktorý však netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zasielanie upomienok a výziev na zaplatenie nie je bankovou službou poskytovanou odporkyni, za ktorú by patrila banke odplata. Tieto poplatky predstavujú plnenie, ktorými sa odporkyni neposkytuje skutočné protiplnenie, poplatky za upomienky vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané.

Pokiaľ ide o námietky odvolateľa uvedené v odvolacom konaní, odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, v zmysle ktorého zmluvný úrok ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednaná dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ust. § 503 Obchodného

zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úrok je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti splatné úroky z tejto splátky. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Navrhovateľ ako právny nástupca pôvodného veriteľa preto v danom prípade nemohol žiadať od odporkyne ako dlžníčky zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Navrhovateľovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Vyplýva to z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatou za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti. Odvolací súd pritom odkazuje na záver odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.